

AGRICULTURA - ALIMENTACIÓ

Fa unes setmanes, tractàvem en aquestes pàgines de la sanitat referida als vegetals, i de com, en un context d'intercanvi internacional, es fan necessàries unes regles de joc que ha de complir tothom perquè se salvaguardi el lliure mercat i la competència, en benefici de productors d'aliments d'origen vegetal i, sobretot, dels consumidors. En el cas de la sanitat animal, cal que es compleixin una sèrie de mesures de prevenció i de control per dues raons: la primera i més important, perquè la salut dels consumidors és primordial, i, la segona, perquè una malaltia o epizootia pot generar una epidèmia i crear uns danys econòmics molt considerables en un territori ampli.

El comerç internacional, efectivament, pot comportar riscos sanitaris, i per això els països s'han dotat de mesures de control i requisits que han de complir el transport d'animals vius i els productes alimentaris abans d'entrar en el respectiu territori. En el cas dels animals, hi ha una organització internacional de sanitat animal, l'OIE, que agrupa 166 països de tot el món. Entre els objectius d'aquesta organització, hi ha el de garantir la transparència de la situació sanitària dels animals en el món. Per això, tots els països membres es comprometen a declarar les malalties que detectin en els animals que hi ha en el seu territori i l'OIE, alhora, en fa difusió immediata. Aquesta informació és bàsica per a la presa de decisions, ja que de la tipologia i el possible avenç de la malaltia depèn que s'hagin d'establir mesures de tancament de fronteres o de territori per preservar la salut dels animals d'altres zones. D'altra banda, l'OIE

Sanitat global en animals

FUNDACIÓ AGRÍCOLA CATALANA

també recopila informació científica relativa a la lluita contra les malalties dels animals i en fa difusió perquè es puguin generar mètodes de control i eradicació més rigorosos.

Un criteri únic

El fet de disposar d'un organisme internacional de referència, la normativa del qual és d'aplicació per als països membres, garanteix, d'una banda, el flux d'informació i, d'altra, un mateix criteri a l'hora d'establir barreres sanitàries. Així, l'Organització Mundial del Comerç (OMC), que té entre els seus objectius aprofundir en la lliure competència tot suprimint progressivament els obstacles aranzelaris i no aranzelaris, recomana seguir les normes sanitàries de l'OIE amb la finalitat que els estats no imposin mesures proteccionistes amb l'excusa de la sanitat.

Tanmateix, quan es declara una malaltia i el focus s'estén, el tancament de fronteres fins que hi hagi garanties d'eradicació és l'única manera de prevenir que l'epidèmia arribi a altres països. Aleshores comença tot un procés de sacrifici d'animals, quarantenes, vigilàncies i altres mesures fins que es pot declarar definitivament que no hi ha cap risc. En aquest camí, un nombre determinat, més o menys important, de productors han pogut perdre tot o part del

ramat, i els Estats poden assumir les compensacions econòmiques perquè els ramaders puguin tornar a començar.

Ara bé, en aquest camí hi ha hagut també una altra pèrdua, la de mercats, de difícil quantificació. Així, com a il·lustració, la prohibició japonesa d'importació de carn de boví dels Estats Units, a causa dels casos d'encefalopatia espongiforme bovina declarats, ha provocat que els consumidors japonesos incrementin la demanda de carn de porcí en un 45%. Així, doncs, el boví dels Estats Units ha perdut quota de mercat al Japó en favor del porcí d'altres països, i recuperar aquesta transferència de consum és una tasca que pot requerir anys. Conseqüències semblants han tingut, per exemple, altres malalties que s'han declarat a Europa.

Pel que fa a Catalunya, val a dir que som un país capdavanter en tecnologia agroalimentària aplicada als productes carnis, i que comptem amb un Centre de Tecnologia de la Carn, dependent de l'Institut Català de Recerca i Tecnologia Agroalimentària (IRTA), referent en investigació. Entre les línies d'actuació d'aquest centre, hi ha el desenvolupament de tècniques cada cop més ràpides de detecció de possibles agents patògens emergents en els aliments carnis, així com tècniques que minimitzin la presència de possibles perills per a la pro-

ducció i el consum, o tecnologies de conservació i elaboració per aconseguir productes més segurs.

A més, cal destacar la tasca que porten a terme els veterinaris en el control i anàlisi tant en les granges com en l'escorxador, fonamental a l'hora de garantir tant la sanitat de la carn per al consum com la detecció de possibles focus en partides d'animals. I és que tant a la investigació com en l'establiment de protocols, tant al laboratori com a l'escorxador, la figura del veterinari esdevé cabdal per garantir la seguretat alimentària i minimitzar possibles pèrdues econòmiques. En aquest aspecte, Catalunya també sobresurt per disposar d'un cos de veterinaris amb una elevada qualificació.

Augmentar les exportacions catalanes

Així, doncs, Catalunya ha de tenir com a objectiu prioritari estendre els mercats de destí amb productes de qualitat, amb una sanitat garantida. El cas del Japó, primer importador mundial de porcí que n'incrementa la demanda, seria un exemple d'objectiu per a l'augment de les exportacions catalanes en aquell país.

L'augment del valor afegit del porcí, que contribueix en un 35% aproximadament a la producció final agrària, ha de ser una fita continuada per consolidar el sector. En aquest sentit, la posada en marxa de la classificació de canals és un primer pas que cal aplaudir, i, val a dir, s'ha de continuar avançant. I és que si la confiança és el pilar del comerç, la sanitat animal s'ha de fonamentar en bases sòlides perquè una epizootia no pertorbi els mercats.

ARA ÉS L'HORA CATALANS!

Avui dilluns arriba la Selecció Catalana d'hoquei patins a Barcelona

TOTS A LA PLAÇA SANT JAUME!

a les 19.00 h

T'HI ESPEREM!

Plataforma
Pro Seleccions
Esportives
Catalanes